

Naj se jih ljudje varjejo! — Kolera v Benetkah, Veroni in Reki po malem napreduje; v Milani in okolici še ni sledu od nje; tudi v Terstu je zlo potihnil prvi hrup. — Strašna reč se je primerila 11. t. m. v Baumkirchen-u na Tiroljskem: neka nora kmetica je enega svojih otrok razsekala na drobne kosce; le po posebni sreči se je otelo drugo dete. — Še zmiraj se govori, da se bo zmanjšala avstrijska armada za 100.000 vojakov. Od druge strani pa se pravi, da ta govorica je ravno tako negotova, kakor tista, ki pripoveduje, da se bo cesar naš na svojem potovanji snidel z rusovskim cesarjem in pruskim kraljem. — 15. t. m. so prišli cesar v Bohnijo. — Iz vojske v Krimu se te dni ni zvedilo nič posebnega novega. Knez Goršakov naznanja: „da 11. in 12. dan t. m. so zavezniki le po malem Sevastopolj bombardovali, večkrat pa je bombardovanje popolnoma potihnilo; zguba naša ni kaj velika; sovražniki popravljajo le luneto kamčatsko, ne pa redute selenghinske in volhinske; brodovje angleško-francozsko z oddelkom tiste armade, ki je Kerč in Jenikale posedla, se je ustavilo pri svetilniku takilskem, pred ko ne se misli proti Anapi obrniti“. Od več strani se sliši, da dobički, ki so jih zavezniki dosegli po kervavi bitvi 7. dan t. m., v kateri je nek še čez 4000 Francozov in Angležev padlo, niso tako veliki, kakor se je izperva mislilo, ker za Mamelonom mora še terdnjava Kornilov pasti, preden bo mogli kaj več opraviti. Če bojo zavezniki po ti poti kakor dosihmal Sevastopolj obsedali, bojo neprenehoma najmanj še dve leti taci zmag potrebovali, preden bojo na razvalinah poslednje terdnjave sevastopoljske zmagonosne zastave razviti zamogli. Tako pravijo možje, ki poznajo kraj in lego Sevastopolja. Čeravno se to prerokovanje morebiti ne opira skoz in skoz na resnico, to je vendar gotovo, da iz undanjega namena, rusovsko armado napasti na planem in ji tako odsekati zavezo s Sevastopoljem, spet ne bo nič, ker je Pelissier pisal cesarju, da napad rusovske armade na Černaji bi bilo silo težavno početje, pri katerem bi potoki kervi tekli in bi se vendar morebiti nič določnega ne opravilo. Kakor se sliši, cesar Napoleon sam pošilja povelja po telegrafu, kako naj se vojskuje Pelissier. — Govori se v Parizu, da eno poslednjih pisem avstrijske vlade do francozke memo gredé omenja, da angleško-francozka vlada ste svoje terjatve prenapele. Ravno tako je tudi cerkveni zbor rusovski (synode) poslal caru Aleksandru pismo, v katerem ga prosi, da naj, gledé na brambo pravoslavne vére, ako sicer državne okoljine niso zoper to, se bolj nagnjenega kaže za mirno spravo. Kaj je car na to odgovoril, se ne vé. — Po novem cesarskem ukazu se ima rekrutba v deželi Jekaterinoslavski do 15. septembra preložiti, v drugih deželah pa hitro doveršiti; nabera vojakov naj seže do starosti 38. leta, in če je treba, naj se tudi edini sin vzame. — Za pomorske vojake, ki junaško branijo Sevastopolj in kateri, ker so iz Sevastopolja domá, so tam po bombah sovražnika ob svoje hiše in premoženje prišli, da ne morejo svoje družine kam drugam stanovat poslati, se nabirajo po vsem carstvu milodari. — Car Aleksander je 2. t. m. oklical razglas, v katerem je postavil svojega brata Konstantina za vladarja, ako bi utegnil on umreti in njegov pervorojeni sin še ne bil polnoleten, in če tudi ta umerje, dokler ni drugi sin polnoletnosti dosegel. — Turška vlada je v hudi zadregi; dnarja ji manjka za plačo vojakov; udinjuje jih tedaj pod zastavo Angležev, iz tega pa kalí seme hude nezadovoljnosti pri Turkih stare korenine. — Sultan bo šel nek francozsko razstavo gledat. — Francozka cesarica je nek v drugem stanu; to tolaži cesarja Napoleona v mnozih britkostih, ki mu jih prizadeva vojska. — V Pariz so došle slabe novice iz Španjskega, čeravno se je pred malo dnevi slišalo, da je punt Karlov-cov skor popolnoma zatert. Ministerstva predsednik Espartero je tudi hotel odstopiti, pa je spet ostal. — Knez čer-

nogorski Danilo je na svoje pismo, ki ga je poklonil ruskemu caru ob nastopu vladarstva, prijel jako prijazen odgovor. — Človeka, ki je stregel kardinalu Antonelli-u po življenji, so vjeli; klobučar je, Defeliciis po imenu.

Slavček pozimi.

Zigec.

Oh mojster petja! pa molčiš
Kot natopir na trami;
Ne vémo skoraj, da živiš,
Za petje se predrami!

Slavček.

Ob enem zerni alj ob dveh
Se pač ne ljubi peti,
In zraven še ob zimskih dneh
Me žuga mráz uzeti.

Zigec.

Za te pripraven dom imam
U svojem belem gradi;
Na toplem boš prepeval nam,
Ne boš u tacem gladi.

Slavček.

Pustiti svoj prelubi rod.
Preljubo tovaršico,
Svoj stari log — iti od tod,
Za mojo ni glavico!

Zigec.

Kanarček moj on sladkor jé,
Za svoje nič ne vpraša.
Kako pa on zapeti vé!
Prijazno se obnaša.

Slavček.

Kanarček je jetnikov sin,
Priliznjen in gosposki;
Brez ječe za-nj bi bil pogin,
Le v ječi je on možki.

Zigec.

Kako pa tudi črni kos,
Domač u prostem gaji,
Ujet prepeva skoz in skoz,
Kot bil bi v svetem raji.

Slavček.

Zapustil je on ljubco — svet,
Od svet'ga Duha poje,
Za višo reč je on unet,
Da zabi teže svoje.

Zigec.

Al veš pa, kako zimček zna
U kletki zakrožiti?
Je pameten, in rad se dá
Po naše preučiti.

Slavček.

Le terdoserčni topoglav
Naj pesme druge poje;
Ne vé kaj je lepo in prav,
Negda u gnjezdo svoje.

Zigec.

Več let je clo en dedek tvoj
Mi pel na okni sobe;
Porečeš le, ti ljubi moj!
Da on je bil narobe?

Slavček.

On pel je kakor tičica,
Ki poje u precepi,
Uboga bil srotičica,
Ko šinkovčiki slepi.

Zigec.

Le stradaj, da se vidi v té,
Zmerzuj pri svojem rodi,
Kjer tvoji te tako skerbé,
Hudo se tebi godi!

Slavček.

Preljubo sonce svojo moč
Začelo je kazati;
Bo zrastel dan, bo krajša noč,
Za me pa časi zlati.
Poženčan.

Prostonarodna zastavica iz Liburnije.

Neki mali gorjanček pride k sosedu, ki ga popraša: mali, kaj dela oče vaš? Mali odgovori: oče so nesli snedeno v malin. Sosed praša dalje: kaj dela vaša mati? Mali reče: mati so šli na lov, in kar ubijejo, bojo onde pustili, in kar živéga ostane, bojo domú prinesli. Sosed še praša dalje: mali, kaj pa tvoja sestra dela? Mali odgovori: sestra domá v kotu sedi ter se lanskemu smehu joče. Zdaj bi sosed rad znal, kaj je to? — Odgovor: oče je nesel žito v malin vernit — mati se je česala — sestra pa je brez zakona mati bila.

Stan kursa na Dunaji 18. junija 1855.

Obligacije	5 %	78 1/2 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	— fl.
državnega	4 1/2 %	68 3/4 "	Windisgrac. " "	20 " 27 1/2 "
dolga	4 %	62 1/2 "	Waldstein. " "	20 " 28 1/4 "
	3 %	48 1/2 "	Keglevičeve " "	10 " 10 1/2 "
	2 1/2 %	38 1/4 "	Cesarski cekini.	5 fl. 45
Oblig. 5% od leta 1851	B 95	"	Napoleonkor (20 frankov)	9 fl. 45
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	70	"	Suverendor	16 fl. 50
Zajem od leta 1834 . . .	220 1/2	"	Ruski imperial	9 fl. 56
" " 1839 . . .	119	"	Pruski Fridrihsdor . . .	10 fl. 15
" z loterijo od leta 1854		101 3/8 "	Angleški suverendor . .	12 fl. 3
" národní od leta 1854		83 1/8 "	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl.	24 fl.

Loterijne srečke:

V Terstu 9. junija 1855: 5. 50. 36. 55. 34.
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 23. junija 1855.
na Dunaju } 16. junija 1855: 88. 31. 1. 72. 73.
v Gradcu } 83. 10. 31. 72. 32.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaji in v Gradcu 27. junija 1855.